

inddrive disse Penge. Men lad os ikke give Løfter; thi gjøre vi det, ville Beboerne i sin Tid blive skuffede, og vi ville da ikke have gjort noget Godt, men, tværtimod, det Modsatte.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Lh. Nielsen: Endstjændt den ærede Repræsentant for Ribe ikke tillagde det Aktiv, her er Tale om, nogen særdeles Værdi, og stjændt der vel heller ikke er Mange, der vente Andet, end at Lovforslaget skal gaa igjennem, skal jeg dog i Genhold til den Sædvane, vi pleie at vise overfor saadanne Forslag — vi have tidligere, saavidt jeg mindes, havt Love vedrørende Ribe henviste til Finansudvalget — tillade mig ogsaa at foreslaa denne Sag henvist til Finansudvalget, idet jeg dog ikke kan unnlade at bemærke, at slet saa lidt værd, som den ærede Repræsentant nævnte, er det dog ikke, da i hvert Fald de 17,000 Kr. eftergives selve Byen.

Buff: Jeg har for mit Bedkommende ikke Noget imod, at Sagen bliver henvist til Finansudvalget, men naar det ærede Medlem kom ind paa yderligere at omtale de Tal, jeg har nævnt, maa han ikke have hørt rigtig efter, thi det er af mig indrømmet, at med de sytten Tusind og nogle hundrede Kroner var det noget Andet end med de 90,000 Kr. Jeg skal kun tilføie, at Havnekassen og Byens Kasse ere stillet ad de høre ikke sammen; den ene er ikke Garant for den anden.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen herom sluttet.

Forslag af Lh. Nielsen om Lovforslagets Henviisning til Finansudvalget
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2785 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Steenstrup: Jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger. Den ene er den, at dette Lovforslag mod Sædvane omfatter et meget betydeligt Antal Embeder, nemlig over Tredeparten af samtlige Underdommerembeder. Derhos glæder det mig i høi Grad, at disse Forslag ere saadanne, at jeg er overbevist om, at de i et eventuelt Udvalg kun ville fremkalde meget faa Stridspunkter med den høitærede Minister. Men hvor glædeligt dette end er, er der dog et Punkt i Lovforslaget, som jeg er overbevist om vil fremkalde megen Modstand, og det er, at medens den høitærede Minister forrige Aar frasalbt sin Paastand om, at Retsbetjentene mod den Sædvane, som gjælder for alle andre Embedsmænd, skulde kunne fordre deres Porto betalt efter Regning, har han iaar opført den Fordring igjen, at de paagjældende Embedsmænd skulde have deres Portoudlæg dækkede efter Regning og ikke, at disse Udlæg skulde godtgjøres dem paa samme Maade som alle andre Udlæg, nemlig efter den for 5 Aar ad Gangen givne Bevilling. Jeg maa meget beklage, som sagt, at det paagjældende Udvalg og Thinget nu igjen ville faae en Kamp om dette Spørgsmaal, og det saameget mere, som det jo paa den Masse af Kontorholdslove, som tildeels forrige Aar og tildeels iaar har været forelagt Thinget, er en almindelig Regel, at alle Embedsmænd faae deres Portoudlæg godtgjorte paa samme Maade som de øvrige Kontorudgifter. Jeg formaar heller ikke at indse, hvorledes det kan fremkalde Banffeligheder, da en Embedsmand, der vil finde det ubehageligt at udlægge et Par Skilling i Porto, meget snarere vil være fristet til at unnlade at lade sin Bogn rulle af med sin Fulbmægtig, da det kan fremkalde ganske anderledes betydelige Krav til hans Kasse, end naar han vil være omhyggelig for at spare Portoen. Jeg maa altsaa udtale min Beklagelse over, at dette Stridspunkt nu igjen kommer frem paa den omhandlede Lov.

D. Christensen. Da jeg ikke nogen-
sinde har havt den Være at være Medlem af Kontorholdsudvalget, kan jeg ikke tale med den Erfaring, som det ærede Medlem talte med, men jeg vil dog ikke unnlade ved denne Sags Behandling at henpege paa et Forhold, som endnu eksisterer, og som virkelig hist og her i Landet afføder mange og væsentlige Ulemper, det er nemlig den gamle Bestemmelse, som endnu staaar ved Magt i Fred. 11te November 1791 § 4 h., som angaar Forsendelser fra den ene Sognesoged til den anden med saakaldte kongelige Tjenestebreve. Vi have i Sydsjælland forskellige Ulemper, som dette fører med sig, og som ere af saa betydelige Dimensioner, at en enkelt Kommune endog har en Udskrivning til dette Diemed af